

VRIENDENMAGAZINE OLV TER NOOD

Blad voor alle vrienden en bekenden van het Diocesaan Heiligdom Onze Lieve Vrouw ter Nood

ALLERZIELEN

**WESTFRIESE
BEDEVAART**

**BEZIELDE
KOORLEIDERS**

**ZUSTER
CASTISSIMA
GEROEPEN**

INHOUDSOPGAVE

- 3 Woord van de rector
- 4 Rejoice! Interview met Sandra Fase over het nieuw opgerichte kinder-koor in Heiloo
- 5 Het verenigd leven van werken en bidden; een tentoonstelling over de Julianazusters in het gastenhuis & een korte terugblik op activiteiten
- 6 Westfrieze Bedevaart Interview met mevrouw Riet Beemster-Dekker over de geschiedenis van deze bijzondere bedevaart
- 8 Noveenkaarsen met uw eigen gebedsintentie, overleden vrienden van Kapel en huwelijk
- 9 Opdat zij niet vergeten worden; een overweging over Allerzielen
- 10 Programma Heiligdom
- 12 “Mijn hart geheel voor God!” Getuigenis van zuster Castissima over haar roeping tot zuster

Foto's voorzijde

Linksboven: Pastor Overmars op het kerkhof van de Julianazusters in Heiloo

Rechtsboven: Westfrieze Bedevaart

Linksonder: Rob en Sandra Fase, begeleiders van het nieuwe kinderkoor in Heiloo

Rechtsonder: Zuster Castissima van de 'Dienaresen van de Heer en de maagd van Matarà' (De Blauwe Zusters)

Welkom in het gastenhuis

Welkom in ons gastenhuis

U bent van harte welkom in ons gastenhuis. U kunt hier overnachten met half- en volpension, bijvoorbeeld in combinatie met een retraite of deelname aan één van andere onze activiteiten. Heiloo heeft verder een prachtige omgeving om te fietsen, te wandelen en het strand of de duinen te bezoeken. U verblijft dicht bij Maria, Onze Lieve Vrouw ter Nood. Uiteraard volgen wij in het gastenhuis alle geldende corona-richtlijnen. Neem voor meer info contact op met het secretariaat.

Uw bezoek aan het Heiligdom

Persoonlijk gebed:

U kunt het Heiligdom dagelijks bezoeken voor persoonlijk gebed en om een kaars aan te steken.
Zomertijd 1 april t/m 30 september: 8.30 - 19.30 uur
Wintertijd 1 oktober t/m 31 maart: 8.30 - 17.00 uur

Aanbidding:

Dagelijks van 15.00 - 16.00 uur in de Bedevaartkapel (vrijdag tot 18.00 uur).

Ten aanzien van de corona-situatie volgt het Heiligdom steeds de op dat moment geldende richtlijnen van de overheid en de Nederlandse bisschoppenconferentie. Onderstaand overzicht biedt een momentopname. Kijk op onze website: www.olvternood.nl voor een actueel overzicht.

Pastoraal gesprek en sacrament van de Biecht:

U bent van harte welkom voor een pastoraal gesprek of om het sacrament van de Biecht te ontvangen. We zorgen ervoor dat er voldoende afstand is. Dagelijks van 14.00 - 15.30 uur

Eucharistievieringen:

Maandag t/m zaterdag: 12.00 uur in de Bedevaartkapel
Zondag: 9.00 uur in de Genadekapel, 10.30 en 16.00 uur in de Bedevaartkapel

Rozenkransgebed voorafgaand aan de Eucharistieviering:

Maandag t/m zaterdag 11.30 uur in de Bedevaartkapel
Zondag 8.30 uur in de Genadekapel

Zalen reserveren:

Het gastenhuis biedt de mogelijkheid om één of meerdere zalen te reserveren voor ontmoetingen en vergaderingen. Neem voor meer informatie en reserveringen contact met ons op.

Openingstijden Secretariaat:

Weekdagen van 9.00 - 15.00 uur
Telefoon: 072-505 1288
Email: info@olvternood.nl

Bereikbaarheid rector de Wit:

Telefoon: 06-4012 5490 (behalve woensdag & donderdag, gereserveerd voor studie & seminarie)
Email: rectordewit@olvternood.nl

WOORD VAN DE RECTOR

Door rector Jeroen de Wit

Beste lezers van het Vriendenmagazine,

Met de seminarie gemeenschap die in het Julianaklooster woont zijn we begin september weer eerst een week op retraite geweest en daarna enkele dagen op bedevaart. Dit is onze gebruikelijke

start aan het begin van het jaar. Goed om met gebed te beginnen, niet waar? De bedevaart voerde dit jaar onder andere naar Maria van Renkum. Had u hier al eens over gehoord? Ik niet zo zeer eigenlijk, in ieder geval was ik er nog nooit geweest.

Het is ook, net als bij ons, een bijzonder verhaal van een Mariabeeldje dat eind 14de eeuw opduikt, in 1380 om precies te zijn. Er is veel verering voor en er gebeuren ook veel wonderen bij dit beeldje. Tijdens de reformatie, in 1574 in Renkum, wordt het door een nabij gelegen zusterklooster in bescherming genomen. Via vele omwegen belandt het beeldje in Utrecht, bijzonder genoeg uiteindelijk bij het protestantse echtpaar Stolk dat veel devotie heeft voor Maria. We zitten nu al rond het jaar 1900, 1905 om precies te zijn. Zodra dit bekend wordt, zijn er vanuit Renkum meerdere pogingen ondernomen om het beeldje terug te krijgen, wat pas zal lukken in 1928, na de dood van meneer Stolk. Op 6 mei 1928 keert het beeldje na 350 jaar terug naar Renkum, een stoet van vijftig auto's (in 1928!) begeleidt Maria. Een tweede ballingschap van Maria van Renkum vindt plaats tijdens de oorlog, maar ook deze overleeft ze en in mei 1946 is ze weer terug op haar plaats.

Tien jaar later bezoeken meer dan 10.000 mensen jaarlijks Maria van Renkum, maar met de opkomst van de secularisatie daalt dit helaas drastisch. Zozeer zelfs dat het bisdom Utrecht tot kort geleden overwoog om de kerk in Renkum, waar het beeldje staat, te gaan sluiten. Maar door een zeer succesvolle actie van de Stichting van Maria van Renkum hebben ze dit, in ieder geval voorlopig, weten te voorkomen. Dit doet mij zeer veel deugd, het is een prachtige plek.

U denkt misschien: waarom schrijft de rector over Maria van Renkum in het blad van Maria Onze Lieve Vrouw ter Nood? Er zijn een aantal punten die mij raakten bij dit beeldje en de historie. Ten eerste is het gewoon een heel mooi beeldje (zie de foto), maar interessant is dat het opduikt ongeveer in dezelfde tijd als dat de devotie rond Maria Onze Lieve Vrouw ter Nood voor het eerst vastgelegd wordt (in 1408). Vervolgens heeft dit beeldje ook moeten onderduiken voor de reformatie. En pas na ongeveer 350 jaar duikt het weer op. Van het houten beeldje dat bij ons links voor in de Bedevaartkapel staat weten we dan niet zeker of dit het originele beeldje is, maar ook dit beeldje is zo rond de jaren '30 pas opge-

doken. Al duurde het nog tot rond 1960 dat het op ons heiligdom is beland.

Twee beeldjes van Maria die een bijzondere geschiedenis hebben. Beide, qua devotie, kort voor de reformatie opgekomen en begin vorige eeuw weer opgepakt en opgeleefd. Twee Maria heiligdommen ook die beiden strijden voor hun bestaan, ook al zijn ze verder heel verschillend. Maar als ik zie wat beide Mariabeeldjes, de devotie voor deze beeldjes en de plaatsen reeds meegemaakt hebben, dan ben ik hier bij beide totaal niet bang voor. God heeft zo zijn plannen met Maria, en daar mogen wij aan meewerken.

Maria in Renkum

REJOICE! INTERVIEW MET SANDRA FASE

Sandra en Rob Fase zijn twee zeer enthousiaste mensen die, nota bene in coronatijd, het kinderkoor van Onze Lieve Vrouwe ter Nood met de klinkende naam 'Rejoice' hebben opgestart. Als je in deze zware tijd een koor opstart met de naam 'verheugen, blij zijn', dan heb je een positieve kijk op het leven en vooral ook durf. Reden genoeg om een gesprek aan te gaan met Sandra. Alsof ze zelfs het weer naar haar hand kan zetten sprak ik haar op een prachtige, zonovergoten ochtend op het terras van het Oesdom.

Door Mariska Adrichem

Als ik Sandra vraag waar haar muzikale roots vandaan komen blijkt dat die stevig zijn geworteld. Haar vader was dirigent en heeft zijn dochter de liefde voor muziek met de paplepel ingegoten. Ze speelde blokfluit en vanaf 1974 zong ze in het koor van haar vader. De poging

van haar vader om Sandra ook orgel te laten spelen is helaas mislukt, maar de solide basis was gelegd. Ook Rob zong in een koor en was zo geïnspireerd door de dirigent dat hij vroeg om lessen van hem te krijgen en zo werd Rob ook meester over het dirigeerstokje. Een jonge vrouw die goed kon zingen en een man die goed kon zingen en het dirigeerstokje kon hanteren, een 'match made in heaven'.

Hoe onze lieve Heer deze beide mensen bij elkaar bracht getuigt van een zeker gevoel voor humor, via het openbaar vervoer.

Sandra zat op de Middelbare Tuinbouwschool in Rijswijk en reisde iedere dag van woonplaats Nieuw Beijerland naar Rijswijk met de bus. Een reis van twee uur! Ook Rob reisde iedere dag met dezelfde bus en via een gezamenlijke kennis, die, inderdaad, ook in de bus zat, leerden Rob en Sandra elkaar kennen. Ook Rob zat in een koor en dat schiep meteen een band.

De vader van Sandra vroeg haar een keer mee naar een koor dat hij dirigeerde in Overschie en Sandra was hoogst verbaasd toen ze ontdekte dat Rob in dat koor zong. Daar is het vonkje echt overgesprongen en toen ging het heel snel. Ze zijn inmiddels ruim 33 jaar getrouwd en hebben twee prachtige kinderen, Danny en Carla. Ook hier valt de appel niet ver van de boom, want beide kinderen zingen ook zeer verdienstelijk.

Sandra en Rob hebben al een lange staat van dienst in de wereld der koren. In 1999 namen ze maar liefst twee kinderkooren over in Nieuw-Vennep en na een omzwerfing via Heemstede werd Amsterdam de thuisbasis van het koor 'Rejoice'. In 2020 kwam de vraag kwam om een kinderkoor op te starten op het Heiligdom en werd kinderkoor 'Rejoice' een feit. Beiden onder dezelfde naam omdat de koren desgewenst ook samen kunnen zingen.

Sandra benadrukt dat "het een superleuke groep is." Vanaf 4 jarige leeftijd zijn de kinderen welkom om mee te zingen. "Ze hoeven niet te kunnen lezen, maar ze moeten zingen wel leuk vinden." Er is geen maximumleeftijd aan het koor verbonden. Ook gezangen in het Latijn worden niet geschuwd. Wel is het van belang dat de kinderen weten waar ze over zingen. Het grappige is dat de kinderen de Latijnse gezangen heel leuk vinden en bijkomend voordeel is dat dit bijdraagt aan de algemene ontwikkeling.

Het kinderkoor oefent elke zaterdagochtend van 10.00 tot 11.00 uur, in de Bedevaartkapel en het streven is om 1x per maand tijdens een Heilige Mis te zingen. Kinderen worden opgeroepen om zich aan te melden. Omdat het koor nu nog geheel uit meisjes bestaat, ook graag een paar jongens. Dus, houd je van zingen, meld je aan! Bedenk dat nagenoeg alle grote zangers in een kerkkoor zijn begonnen.

Sandra en Rob vinden het belangrijk om hun geloof en kennis van de liturgie door te kunnen geven via de muziek en zij hopen hier nog heel lang mee door te gaan. Hierbij hebben ze maar één voorwaarde, ze willen het samen kunnen blijven doen. De een kan niet zonder de ander.

Het kinderkoor

HET VERENIGD LEVEN VAN WERKEN EN BIDDEN

Een tentoonstelling over de Julianazusters in het gastenhuis

Het Julianaklooster werd in 1932 gebouwd als moederhuis voor de zusters van de Congregatie van de heilige Juliana van Falconieri (opgericht in 1917). Door de groei van het aantal zusters en de toename van het werk werd de bouw van een nieuw moederhuis noodzakelijk.

Architect H.W. Valk maakte het ontwerp en op 19 juni 1933 wijdde bisschop Aengenent het nieuwgebouwde Julianaklooster in Heiloo in.

Door Nanine van Smoorenburg

In 2005 verlieten de laatste zusters 'hun thuis' grenzend aan 't Putje waar zij altijd met zoveel plezier hadden gewoond. Zij woonden in het moederhuis met het overgrote deel van de zusters, een aantal andere zusters woonden onder meer in Hilversum, Haarlem en

Heemstede. De hoge leeftijd van de zusters liet het niet meer toe om zo'n groot kloostergebouw als aan de Hoogeweg te onderhouden. Ook hadden zij zelf steeds meer hulp nodig.

Recent is het idee opgevat om ter nagedachtenis aan het onvolprezen werk van de zusters en hun inspirerende levensverhalen een bescheiden tentoonstelling in te richten. Geregeld zijn bezoekers van het gastenhuis, dat nu gevestigd is in het Julianaklooster, benieuwd naar het verhaal achter de zusters. Sommigen hebben herinneringen aan de 'Juliaantjes' - oftewel de nonnen met de schorten - en anderen hebben nog nooit gehoord van deze hardwerkende vrouwen.

Een projectgroep werkt momenteel aan een permanente tentoonstelling over de Julianazusters. In de presentatie zal de bezoeker kennismaken met de vrouwen achter de kloosternamen en inzicht krijgen in hun werkzaamheden bij de arme gezinnen. Ook zal er aandacht zijn voor de spiritualiteit die de Julianazusters volgden: het gedachtegoed van de heilige Ignatius van Loyola. De planning is dat vanaf einde van dit jaar de tentoonstelling te bezichtigen is.

Foto's

Heeft u foto's van de Julianazusters die mogelijk interessant kunnen zijn voor de tentoonstelling? Neem dan contact op met Nanine van Smoorenburg (programmamanager OLV ter Nood): nanine@olvternood.nl of 06-51495974.

KORTE TERUGBLIK

Lezing Maria: haar leven in beeld door Désirée Krikhaar

Op 15 augustus jongstleden, op het hoogfeest van Maria Tenhemelopneming, gaf kunsthistorica Désirée Krikhaar een interessante lezing over het leven van Maria aan de hand van voorbeelden uit de kunstgeschiedenis. De lezing trok veel nieuwe gezichten naar het Heiligdom en de reacties na afloop van de lezing waren erg enthousiast. Hopelijk worden deze nieuwe gezichten bekende gezichten.

Orgelfietsroute

Tijdens Open Monumentendag op zaterdag 12 september, tevens Nationale Orgeldag, organiseerden vier kerken in Heiloo samen een orgelfietsroute. Op elke locatie werd een kort orgelconcert van ongeveer 30 minuten gegeven.

Concert in witte kerkje in Heiloo tijdens de de orgelfietsroute

Deelnemende locaties waren het Witte Kerkje, de Ter Coulsterkerk, de Willibrorduskerk en de Bedevaartkapel op het Heiligdom. Organisten Gerard Leegwater, Zana Naidionova en Alexandre Pavlof hadden een uiteenlopend repertoire samengesteld voor de luisteraars. Een vruchtbare - lokale - samenwerking!

WESTFRIESE BEDEVAART

INTERVIEW MET MEVR. BEEMSTER-DEKKER

Een verhaal van passie, inzet en grote daden

De Westfriese Bedevaart, al meer dan 100 jaar nauw verbonden met ons Heiligdom, is in 2020 helaas gestopt vanwege te weinig animo. Omdat deze belangrijke bedevaart niet vergeten mag worden, waarvan het verhaal bewaard moet blijven voor het nageslacht, besloot ik een gesprek te voeren met mevrouw Riet Beemster-Dekker, die zich vele tientallen jaren met hart en ziel heeft ingezet voor de organisatie van de Westfriese bedevaart. Aan de keukentafel in De Weere nemen mevrouw Riet Beemster en haar man Kees mij, onder het genot van een 'bakkie échte koffie' mee op reis door de boeiende geschiedenis van deze belangrijke bedevaart.

Door Mariska Adrichem

"...wat baat het de mens te beweren dat hij geloof heeft, als hij geen daden kan laten zien?..." (Jak.2,14) Priester Nico Knol haalde deze woorden aan in zijn voorwoord voor het boekje '90 jaar Westfriese Bedevaart Heiloo' om aan te geven waarom mensen 'ter bedevaart'

gaan. Al eeuwen lang gaan mensen 'ter bedevaart' om gezamenlijk uiting te geven aan hun geloofsovertuiging. Zo vond al sinds 1908 een groep West-Friezen de weg naar Oesdom, een gehucht tussen Limmen en Heiloo dat ooit zelfstandig was en waar zich een waterput bevindt met geneeskrachtig water, die is verbonden met een aantal Mariaverschijningen.

ook het zangkoor, de fanfare, de misdienaars en de bruidsmisjes en bruidsjonkers waren voor het grootste deel afkomstig uit De Weere. Tijdens de eerste Westfriese Bedevaart op 16 juni 1908 kwamen er meer dan 1.400 pelgrims naar Heiloo. De heilige Mis werd opgedragen in de parochiekerk van Heiloo. Pastoor Stroomer uit De Weere was de geestelijk leidsman, voorganger was deken Vergeer uit Wognum. Vanwege het enorme aantal aanwezigen werden er verschillende vieringen gehouden en de afstand van de parochiekerk naar het Heiligdom moest lopend worden afgelegd. Tijdens de stille tocht van het station naar de parochiekerk en van de parochiekerk naar het Heiligdom werd continu de rozenkrans gebeden. De stortbuien die tijdens deze eerste bedevaart neerdaalden op de pelgrims werd als een zegen gezien vanwege de heersende droogte.

In 1913 werd de grote kapel, ontworpen door architect Jan Stuyt, gebouwd. Het was de bedoeling dat deze kapel tijdelijk dienst zou doen, voor een periode van 50 jaar, maar de Bedevaartkapel staat er nog steeds. In dit jaar bedroeg het aantal pelgrims uit West-Friesland ruim 1.200 en vanwege het geringe aantal zitplaatsen in de Bedevaartkapel moesten velen genoegen nemen met een staanplaats. De processie werd in dit jaar voor het eerst vergezeld door bruidjes. In 1914 ging de bedevaart niet door vanwege de mobilisatie, de bestelde extra bedevaartstreinen moesten dienst doen voor het vervoer van militairen. In 1915 gingen er vanwege de oorlogsdreiging ruim 1.400 pelgrims naar Heiloo om te bidden tot de Koningin van de Vrede. In dit jaar kon men uitstappen bij de nieuwe spoorweghalte nabij de Runxputte, een grote verbetering. Hoewel er in de jaren 1917 tot en met 1920 vanwege de mobilisatie geen georganiseerde bedevaarten konden worden gehouden, lieten mensen er zich niet van weerhouden om zelf per rijtuig, fiets of lopend naar Heiloo te gaan. Vanaf 1921 kon er weer een georganiseerde bedevaart worden gehouden en werd er besloten om de kruisweg voortaan per parochie met de eigen pastoor te bidden. In 1925 nam Fanfare Crescendo uit De Weere voor het eerst deel aan de bedevaart en

Vanaf 1908 werd de Westfriese Bedevaart vanuit het dorpje De Weere georganiseerd en tot 1979 was de pastoor van het dorp de geestelijk leidsman. Er moesten heel veel dingen worden geregeld en het hele dorp werd hierbij ingezet. Denk aan het vervoer van de pelgrims, eerst door middel van extra treinen op het traject Medemblik-Hoorn-Heiloo en later met bussen. Maar

deze zou tot 1996 de bedevaart muzikaal opluisteren. De zang werd tijdens deze ruim 70 jaar verzorgd door het zangkoor van De Weere. In de moeilijke jaren dertig, de crisisjaren, werd de Westfriese Bedevaart gezien als een ontspannend lichtpunt en gesterkt en blij keerde men na afloop naar huis terug. In de oorlogsjaren 40-45 en de eerste jaren daarna was het moeilijk om per openbaar vervoer te reizen en ook nu gingen de pelgrims met paard en wagen, per fiets of te voet onderweg naar Heiloo. Enkele jaren na de oorlog werden er weer extra treinen ingezet om de bedevaart mogelijk te maken. In 1962 waren er nog heel veel deelnemers vanwege de intentie voor het welslagen van het tweede Vaticaanse Concilie in Rome. Maar sinds 1964 nam het aantal deelnemers helaas af en werd er gezegd dat bedevaarten naar Onze Lieve Vrouw ter Nood 'uit de tijd' zouden zijn; een mening die door anderen werd bestreden: 'Het zou een groot verlies zijn wanneer bij gebrek aan belangstelling en godsdienstzin ook de Westfriese Bedevaart zou verdwijnen'. In 1968 en 1969 werd een dieptepunt in het aantal deelnemers bereikt, te weten ruim 150. Hierna steeg het aantal echter weer tot ongeveer 800. In 1978 werd pater van Liemt o.f.m. de nieuwe pastoor van De Weere. Helaas zag hij er vanwege drukke werkzaamheden vanaf om het leiderschap van de Westfriese Bedevaart voort te zetten.

Het handgemaakte vaandel van de Westfriese bedevaart

Lid van de parochieraad mevrouw Riet Beemster-Dekker ontving vele vragen waarom er in 1978 geen bedevaart werd gehouden en op een plenaire vergadering in Nibbixwoud van de parochies Wognum, Nibbixwoud, Hoogwoud, Spanbroek en De Weere heeft Riet de kwestie aangekaart. Geen enkele pastoor uit de vergadering was bereid om de bedevaart te organiseren en Riet stelde voor om zelf de organisatie op haar te nemen. Ze kreeg toestemming van deken Van Poecke en alle pastoors. Zo ging de Westfriese Bedevaart een nieuwe fase in. Er werd een werkgroep opgericht bestaande uit Piet Klaver (voorzitter), Riet Beemster-Dekker (secretaresse), Martien van Dam (penningmeester) en Cees de Lange; zij maakten het mogelijk om in 1979 weer een echte Westfriese Bedevaart te organiseren. Al vanaf de beginjaren kwamen zeker veertig bruidjes en bruidsjonkers uit De Weere. Vanaf 1979 stonden de bruidjes onder leiding van mevrouw Trien Pronk-Beemster en later onder leiding van de vrouw van Piet Klaver, Ilija. De zoon van Piet & Ilija, Pieter, was een aantal jaar misdienaar, evenals de zoon van Kees en Riet, Nars. Wie had toen ooit kunnen denken

dat Nars in 2001, als priesterstudent, geestelijk leidsman van de Westfriese Bedevaart zou worden en in het jaar 2002 tot priester gewijd zou worden?

V.l.n.r.: Priester Nico Knol, Jacob de Jong, Hans de Wit, Martien van Dam, Riet Beemster en Piet Klaver in de kerk van De Weere bij gelegenheid van het 90-jarig bestaan van de Westfriese Bedevaart in 1998

In 1980 was kardinaal Willebrands, aartsbisschop van Utrecht, de celebrant. Hij was geboren in Bovenkarspel, dus zelf een West-Fries. Er waren ruim 900 pelgrims aanwezig. In 1983 werd het 75-jarig bestaan van de Westfriese Bedevaart op plechtige wijze gevierd. Ook toen was kardinaal Willebrands de celebrant. In 2008 werd het honderdjarig bestaan van de Westfriese Bedevaart luisterrijk gevierd. In het jaar 2012 gaf het bestuur het stokje over aan het Heiligdom waar Nars, de zoon van Riet, toen rector was. Veel koren uit diverse Westfriese parochies en koperblazers hebben jarenlang ervoor gezorgd dat de Westfriese Bedevaart altijd een luisterrijk en mooie bedevaart was. Helaas was er steeds minder belangstelling voor bedevaarten en had de organisatie te kampen met een teruglopend aantal deelnemers. In 2020 ging de bedevaart niet door vanwege de corona-crisis en toen heeft men helaas het besluit moeten nemen om te stoppen met de organisatie. In 2019 was zodoende de laatste editie.

Tijdens mijn gesprek met mevrouw Riet Beemster-Dekker werd ik geraakt door de passie waarmee ze over de Westfriese Bedevaart sprak waar ze vele tientallen jaren lang hart en ziel aan gaf. Ik spreek dan ook de hoop uit dat de historie van dit evenement, dat zo nauw verbonden is met het Heiligdom, niet verloren zal gaan. Dankbaar kan worden gekeken naar de vruchten die deze mooie traditie heeft voortgebracht. De Westfriese Bedevaart was meer dan een eeuw lang een steun voor mensen om samen ons mooie geloof te beleven en door te geven. Vele zaadjes zijn er door de organisatie geplant in de zielen van de pelgrims, maar ook in de zielen van de mensen die dichtbij hen staan. Zo is Pieter Klaver, de zoon van Piet en Ilija Klaver, nu verantwoordelijk voor de fondswerving van het Heiligdom en het seminarie. Nars Beemster, zoon van Riet en Kees Beemster, is kapelaan in ons bisdom. Maria vraagt ons allen om in deze tijd weer nieuwe wegen te vinden om ons kostbare katholieke geloof te delen en bij de mensen te brengen.

Bron: 1908-1998, 90 jaar Westfriese Bedevaart Heiloo, Jac. P. de Jong.

N.B. Meer weten? Het boekje is te koop in het Oesdom.

Noveenkaarsen met uw eigen gebedsintentie

Op de achterzijde van onze nieuwe noveenkaarsen kunt u uw eigen gebedsintentie opschrijven. Van harte welkom in onze Genadekapel.

Bestellen via internet

Via onze website www.olvternood.nl kunt u ook uw noveenkaars bestellen en uw gebedsintentie aan ons doorgeven. Wij steken dan in de genadekapel uw kaars met gebedsintentie aan. Liever één of meerdere dozen met noveenkaarsen bij u thuis laten bezorgen? Ook dat is mogelijk via onze webshop.

Overleden vrienden van Kapel

Mevrouw A.M. Bijl
De heer J.W. Boerstoel
De heer C.P.M. Busker
De heer P. Heijtel
Mevrouw P.J.M. Jansen-Tilburgs
De heer C. Kuijs
Dhr. P. Sountheranayagam
Mevrouw F.A.C. Werner
De heer A.A. Wilmots

Laten we bidden dat zij in de liefde en vrede van God mogen wonen. Het Heiligdom is deze vrienden zeer dankbaar voor hun steun aan het Heiligdom.

Doopsels

22 augustus 2021 | Livia Santhi Mooij
13 juni 2021 | Felix Stegers

Wij wensen de ouders veel zegen en geluk en bidden dat hun kinderen mogen opgroeien in verbondenheid met God onze Heer.

Huwelijken

4 juli 2021 | Frits & Marie Sintebin-Grapendaal
21 augustus 2021 | Pieter Schuurmans & Neeltje Wissing
17 september 2021 | Erna Kanon & Ruud Horster

We wensen de bruidsparen veel geluk en Gods zegen op hun verdere levensweg samen.

Erna is medewerkster in het Oesdom en getrouwd in de kerk van Noord-Scharwoude.

Ja, ik wil me graag opgeven als nieuwe vriend of vriendin van Onze Lieve Vrouw ter Nood en het vriendenmagazine gratis thuis ontvangen.

Dhr. / Mevr.:

Adres:

Postcode en Woonplaats:

Telefoonnummer:

E-mail adres:

Invulstrook toesturen aan: **Diocesaan Heiligdom OLV ter Nood, o.v.v. Vriendenkring, Hoogeweg 65, 1851 PJ Heiloo**

Opgave is ook mogelijk via: info@olvternood.nl of tel: **072-505 12 88**

Colofon

ISSN 2666-7436

Redactie

Mariska Adrichem, Pieter Klaver en Gerald Timmermans

Vormgeving

Birgitta Grafische Vormgeving

Druk

Vanderperk Groep

Contact

Diocesaan Heiligdom
Onze Lieve Vrouw ter Nood
Hoogeweg 65, 1851 PJ Heiloo
telnr. 072-505 1288
magazine@olvternood.nl
www.olvternood.nl

Giften

Giften zijn van harte welkom op rekeningnummer NL25 INGB 00 00 672 168 t.n.v. Diocesaan Heiligdom OLV ter Nood

ANBI Stichting

RSIN nummer: 28 329 87

© 2021

Diocesaan Heiligdom Onze Lieve Vrouw ter Nood
Wilt u artikelen overnemen? Neem dan even contact op met de redactie via magazine@olvternood.nl

OPDAT ZIJ NIET VERGETEN WORDEN

Op de dag van Allerzielen en de dagen rondom 2 november is het op de begraafplaats achter mijn huis veel drukker dan anders. Velen komen om de graven van hun dierbare te verzorgen, er wordt geboend, onkruid verwijderd en als alles er weer fraai bijstaat ontsteken veel mensen een graflichtje en sieren het graf met bloemen of een bolchrysanthe. Op de avond van Allerzielen is er in de kerken een avonddienst waar meestal de overleden parochianen van het afgelopen jaar worden herdacht. Het herdenken van onze gestorven dierbaren is zo belangrijk, opdat zij niet vergeten worden.

Door pastor Anton Overmars

Het herdenken en vereren van doden is terug te vinden in bijna alle culturen en godsdiensten, en is zo oud als de mensheid zelf. Abraham wilde voor de gestorven Sara een eigen begraafplaats hebben en deze heeft hij gekregen in

Kirjat-Arba, in den vreemde (zie Genesis 23). Jezus is begraven in een nieuw graf, en de vrouwen gingen zodra het kon naar het graf met welriekende kruiden om Hem te verzorgen en om daar met Hem verbonden te zijn. In een ver verleden waren er vele vormen van dodenherdenkingen. Iedere kloosterorde deed het op zijn eigen wijze en tijd. De abt van de abdij van Cluny, Odilio, een van de meest gezaghebbende geestelijken in die tijd, stelde in het jaar 998 de datum vast van Allerzielen op 2 november. Alle met de abdij van Cluny verbonden kloosters volgden hierin. Het was paus Johannes XIV die in 1009 in navolging van Cluny de datum van 2 november vaststelde voor de gehele Kerk.

Het doel van Allerzielen was om door herdenking en gebed de zielen die nog in het vagevuur zijn te verlossen en te brengen naar de hemel in de nabijheid van God. Het feest van Allerzielen is daags na het feest van Allerheiligen. Zo zijn zij die al in de hemel zijn, de heiligen, verbonden met de zielen die nog onderweg zijn naar de hemel. Wij levenden voelen ons vaak sterk verbonden met de doden als we hen op de begraafplaats herdenken. Door het zijn bij het graf wordt de band tussen levenden en doden sterk gevoeld, wetende dat de stoffelijke resten van het lichaam waar onze geliefde in heeft geleefd daar in de grond aanwezig zijn. Dat Allerzielen op 2 november is schept een bijzondere sfeer: de natuur is stervende, de laatste bladeren vallen van de bomen, de winter is in aantocht. De avonden zijn donker en het weer kan guur zijn. Ook in je eigen leven kan het duister zijn door het gemis van geliefden die gestorven zijn. De fut en het doel van het leven kan uit zicht zijn als je met een groot verlies en gemis verder door het leven gaat. M. Vasalis zeg het zo mooi in het gedicht Sotto voce;

*Zoveel soorten van verdriet,
ik noem ze niet.
Maar één, het afstand doen en scheiden.
En niet het snijden doet zo'n pijn,
maar het afgesneden zijn.*

In het afgesneden zijn van de ander voel je je eigen pijn en lijden. Het gemis is voelbaar. De doden dragen wij mee in ons hart. Ook als je zelden aan hen denkt en bij name noemt kunnen ze met Allerzielen weer even in je gedachten en hart present zijn. Met Allerzielen heb ik altijd een lijstje met namen in mijn hoofd die gedurende de dag langskomen zoals Philip-Paul, een jongetje uit mijn klas die gestorven is toen wij beide zes jaar oud waren, en Johan, een buurjongen van vroeger die achttien jaar oud door een auto-ongeluk om het leven kwam, mijn opa en oma die ik nooit gekend heb, Hans die in Nederland één van de eerste aids slachtoffers was, of Juan die in Nederland in detentie is gestorven ver van zijn vaderland en familie. En zo zijn er nog vele andere namen die op Allerzielen in mijn hoofd en gebed langskomen. Wij leven verder met hen die ons vanuit dit leven zijn voorgegaan. Wij zijn en blijven met hen verbonden, als wij ons hun namen blijven herinneren. St Augustinus zegt: "De doden zijn niet afwezig, zij zijn alleen onzichtbaar."

Priester Anton Overmars op het kerkhof van de Julianazusters

PROGRAMMA HEILIGDOM OLV TER NOOD OKTOBER 2021 T/M JANUARI 2022

Recent zijn de beperkende maatregelen in het kader van de corona-crisis versoepeld door de Nederlandse bisschoppen. Vooraf opgeven en registreren voor het bijwonen van de heilige Mis is momenteel niet meer nodig. Vanwege mogelijke wijzigingen vragen wij u voor de laatste stand van zaken onze website te bezoeken of contact op te nemen met het secretariaat van het Heiligdom: website: www.olvternood.nl | e-mail: info@olvternood.nl | telefoon: 072 - 505 1288

Alle vieringen vinden voornamelijk plaats in de Bedevaartkapel (BK), met uitzondering van de Heilige Mis op zondag om 09.00 uur in de Genadekapel (GK).

Bijzondere Liturgische Vieringen

Zie pagina 2 voor alle liturgische vieringen en gebedstijden op de reguliere dagen; alleen uitzonderingen en bijzondere feesten worden hieronder vermeld.

- Maandag 1 november: **Hoogfeest van Allerheiligen**; 19.00 uur H. Mis
- Dinsdag 2 november: **Gedachtenis van Allerzielen**; 19.00 uur H. Mis
- Zondag 7 november: **Hoogfeest van de H. Willibrord**
- Zondag 22 november: **Hoogfeest Christus Koning**
- Zondagen van **Advent**: 28 november en 5, 12 en 19 december
- Woensdag 8 december: **Maria Onbevlekt Ontvangen**
- Vrijdag 24 december: **Kerstavond**; 21.00 uur Kerstnachtsmis met koor Ubi Caritas
- Zaterdag 25 december: **Dageraadsmis** (Herdertjesmis); 09.00 uur H. Mis (GK)
- Zaterdag 25 december: **Hoogfeest van Kerstmis**; 10.30 uur H. Mis met kinderkoor Rejoice (BK, geen biechthoren en aanbidding)
- Zondag 26 december: **Feest van de H. Familie**; 10.30 uur H. Mis met Mgr. Hendriks
- Zaterdag 1 januari: **Maria, Moeder van God**

Catechese & Geloofsvorming

Volwassenencatechese: iedere eerste woensdag van de maand van 19.30 uur tot 21.00 uur door pater Gerard Wijers sss, vervolg op vorig jaar over het boek psalmen. Komende data: 3 november, 1 december en 5 januari in het Julianaklooster.

Retraite & Bezinning

Maandelijks wordt een **Gebeds- en Bezinningsdag** op het Heiligdom aangeboden. De dagen worden op een donderdag van 10.00 tot ongeveer 17.00 uur gehouden in het Julianaklooster. De Gebeds- en Bezinningsdagen worden geleid door priester Anton Overmars. De thema's voor de komende bijeenkomsten zijn:

- Donderdag 21 oktober: **H. Paus Johannes Paulus II**; deze dag bezinnen wij ons op de vraag wat de heilige Johannes Paulus II voor ons leven nu betekent aan de hand van een tweetal van zijn teksten.
- Donderdag 18 november: **Misericordia et Misera**; op deze bezinningsdag blikken we terug op het heilig jaar van de Goddelijke Barmhartigheid aan de hand van passages uit de brief en wat dit jaar veranderd heeft in ons gelovig leven.
- Donderdag 16 december: **Kerststal in aanbouw**; wat kan de kerststal van Bethlehem ons vertellen in het jaar 2021.
- Donderdag 20 januari: **Kerststal weer afgebroken**; het Licht van Kerstmis dooft weer uit, hoe kan ik het Licht van Kerstmis ook in 2022 laten branden en schijnen.

Naast de Gebeds- en Bezinningsdagen worden regelmatig meerdaagse **Retraites** georganiseerd op het Heiligdom. De Retraites vinden eveneens plaats in het Julianaklooster, waarbij in het gastenverblijf van het klooster kan worden overnacht. De volgende retraites worden geleid door priester Anton Overmars.

- Vrijdag 5 t/m zondag 7 november: **Stilteweekend 'Uit liefde is God barmhartig'**; het Julianaklooster is een plek van stilte, er heerst een vredige sereniteit, en het Bedevaartpark is de oase met de Mariabron om onze dorst naar verdieping en herbronning te komen lessen.
- Maandag 15 t/m woensdag 17 november: **Advent in zicht**; wat kunnen mijn voornemens zijn om mijn hart en ziel voor te bereiden op het feest van de geboorte van onze heiland Jezus Christus.

School van gebed

Er wordt een nieuw initiatief op het Heiligdom gestart: de School van Gebed. De eerste activiteit is een serie van vijf maandelijkse bijeenkomsten door Elize Timmermans-Bleeker onder de noemer *Samen in Stilte* met verschillende vormen van christelijk gebed en meditatie. De bijeenkomsten beginnen op woensdag 17 november om 19.30 uur in het klooster en duren anderhalf tot twee uur.

Programma *Onze Lieve Vrouw ter Nood inspireert!*

Stroom van Leven: cursus bezinnend autobiografisch schrijven, als middel om dichterbij jezelf en je onderstroom te komen met als inspiratiebron een aantal gedichten over rivieren; op zeven cursusmiddagen (van 14.00 tot 16.00 uur) ontdek je hoe het Leven in jou wil stromen en hoe je dat de ruimte kunt geven. Data: 18 januari, 1 en 15 februari, 1, 15 en 29 maart en 12 april.

Alpha cursus

Wil je meer weten of heb je vragen over het christelijk geloof? Tijdens circa tien interactieve en gezellige bijeenkomsten ontdek je wat het christelijk geloof inhoudt.

- *Alpha cursus fysiek*: vanaf 13 oktober elke woensdagavond, de avonden starten met een gezamenlijke maaltijd.
- *Alpha cursus online*: vanaf 11 oktober elke maandagavond (online via zoom).

Gezinsactiviteiten

De 'Blauwe Zusters' (Dienaressen van de Heer en de Maagd van Matará) organiseren activiteiten voor gezinnen, kinderen en jongeren in het Julianaklooster.

- **Familiedagen**: iedere maand op een zondag vanaf 12.30 uur tot 17.15 uur.
Komende data: 31 oktober, 28 november, 19 december en 23 januari.
- **Kinderclub Heilige Dominic Savio**: op vrijdagden van 15.30 uur tot 17.30 uur, catechese voor kinderen van 7 tot 11 jaar.
Komende data: 12 en 26 november, 10 december en 22 januari.
- **Meisjesgroep Zalige Chiara Luce Badano**: op vrijdagden van 17.00 uur tot 20.30 uur, gezamenlijk pizza eten en catechese voor meiden van 12 tot 16 jaar. Komende data: 15 oktober, 5 en 19 november, 13 en 17 december, en 15 januari.
- **Jongensgroep Sint Joris** (door rector Jeroen in samenwerking met de zusters en de seminaristen): op donderdagen van 18.00 uur tot 20.30 uur, gezamenlijk pizza eten en catechese voor jongens van 12 tot 17 jaar. Iedere twee weken op donderdag, komende data: 28 oktober, 11 en 25 november, 9 december, 6 en 20 januari.

Jongerenactiviteit: 'Meet and Greet the Lord'

Elke tweede vrijdag van de maand wordt een bijeenkomst gehouden voor jongeren van 16 tot 30 jaar in het Julianaklooster. Aanvang 18.30 uur. Komende data: 12 november, 10 december en 14 januari.

Eerste-Zaterdag Bedevaarten

Maandelijkse gebedsdag voor roepingen tot het priesterschap, het diaconaat en het religieuze leven op de eerste zaterdag van de maand in de Bedevaartkapel. Er rijdt een bus tussen treinstation Castricum en het Heiligdom, heen om 11.10 uur en terug om 16.00 uur. Komende data: 6 november, 4 december en 8 januari.

Gezongen Gregoriaanse Vespers

Elke eerste zondag van de maand worden om 16.00 uur de Gregoriaanse Vespers gezongen in de Genadekapel door het Schola Cantorum Kennemerland. Komende data: 7 november, 5 december en 2 januari.

Met Maria en Jozef naar Bethlehem

Vorig jaar hebben velen in de Kersttijd het met kaarsjes verlichte pad *Met Maria en Jozef naar Bethlehem* gevolgd. De wandeling voert langs de staties op het Heiligdom, waarbij via een podcast door jong en oud het Kerstverhaal gevolgd kan worden. Vanaf zaterdag 11 december tot en met donderdag 6 januari kunt u van 17.00 tot 21.00 uur het bijzondere pad volgen.

Kindje wiegen op Eerste Kerstdag

Op Eerste Kerstdag, zaterdag 25 december, zijn alle jonge kinderen om 14.30 uur in de Bedevaartkapel uitgenodigd voor het *Kindje wiegen*. Bij de Kerststal wordt het Kerstverhaal voorgelezen aan de allerkleinsten, afgewisseld met het samen zingen van kerstliedjes.

Informatie en aanmelden voor alle activiteiten per e-mail via info@olvternood.nl of via telnr. 072-505 1288.

“MIJN HART GEHEEL VOOR GOD!”

Mijn naam is zuster Maria Mater Castissima, 30 jaar oud en geboren in Volendam. Ik ben de vierde van een gezin van negen kinderen. Als kind was een leven als zuster wel eens bij me opgekomen, zonder dat ik besepte dat het een roeping was. Maar toen ik nog net geen 19 was, wist ik zeker dat God mij tot het religieuze leven riep.

Door zuster Maria Mater Castissima

Na de middelbare school wist ik niet zo goed wat ik wilde studeren, dus besloot ik een tussenjaar te doen. Ik dacht aan vrijwilligerswerk, want mijn tante had dat ook gedaan bij zusters in Sri Lanka. Op die manier zou ik iets goeds doen voor

een ander. Dat voelde beter dan wanneer ik een jaar zou gaan werken om te sparen voor mijn studie. Ik dacht gelijk aan de zusters die ik twee jaar daarvoor had leren kennen op een reis naar Rome. In die groep was zuster Montfort, één van de Blauwe Zusters. Zij vertelde op de terugreis dat de roeping van het religieuze leven tot een hogere volmaaktheid oproept. Ik had al wel eens over het religieuze leven gedacht, maar wilde er geen gehoor aan geven.

Ik ging naar Argentinië voor zeven maanden zonder een woord Spaans te spreken. De eerste weken waren daarvoor vooral heel moeilijk. In het kindertehuis waar zo'n vijftig kinderen verbleven was er aanvankelijk geen zuster die Engels sprak. Het was voor mij niet alleen een geheel nieuwe ervaring van een andere cultuur, taal en dergelijke, maar ook de eerste keer dat ik mij alleen voelde. Ik kom natuurlijk uit een groot gezin. Maar in die stilte begon God aan mij te trekken. Ik besepte namelijk dat ik daar niet voor mijzelf was gekomen, maar om anderen te helpen. Ik begon een diep gebedsleven te krijgen en mijn liefde voor God groeide elke dag in mijn overgave aan Hem in het werk wat ik kon doen. Ik besepte dat niemand mij die vrede kon geven dan God alleen. Had ik dan toch de roeping om zuster te worden? Ik wilde het eerst niet. Ik dacht, het huwelijk is toch ook goed? Waarom dan zuster worden? Het is toch mooi om een gezin te hebben . . .

Toen ik een leuke jongen had ontmoet in Argentinië en een paar keer met hem uitging, begreep ik meer en meer dat mijn hart niet meer hetzelfde was: God had van mij de centrale plek in mijn hart gekregen. Ik wist zeker dat God mij op een bijzondere manier riep om mij geheel aan Hem te geven zonder dat Hij mijn hart met iemand moest delen. Ik heb in Argentinië nog de Geestelijke Oefeningen retraite gedaan van de heilige Ignatius van Loyola om mijn roeping te bevestigen en ben daarna ingetreden bij de Blauwe Zusters in Nederland. Gods wegen zijn ondoorgrondelijk.

In Nederland heb ik zodoende mijn postulaat gedaan. Alvorens op missie te gaan ben ik voor mijn verdere vorming vier jaar in Italië geweest. Daarna werd ik achtereenvolgens uitgezonden naar het noviciaat in Suriname, naar het spiritueel centrum Cents in Luxemburg en naar onze missie in Den Haag. Vervolgens vroegen mijn oversten mij om naar het Heiligdom in Heiloo te gaan en daar ben ik nu al ongeveer een jaar. Ik vind het heel mooi. We hebben een kinderclub, tieneravonden, een jongerengroep en familiedagen. We geven daarnaast ook lezingen, bijvoorbeeld voor de toewijding aan Maria. We ontvangen groepen kinderen uit parochies die zich aan het voorbereiden zijn voor het ontvangen van de sacramenten van de eerste heilige Communie en het Vormsel. Daarnaast helpen we met het openen en sluiten van het Heiligdom en in de sacristie. Ons nieuwe project is 'De Winkel van de Juwelier', een theaterstuk geschreven door de heilige paus Johannes Paulus II over het huwelijk. We gaan samen met jongeren komend jaar repeteren om in 2022 in verschillende theaters op te treden en op die manier samen te evangeliseren. Ik zie ernaar uit!

Zuster Castissima met kinderen op het Heiligdom